

ת"פ 44360/07/17 - מדינת ישראל נגד מהרטו קבדה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44360-07-17 מדינת ישראל נ' קבדה
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מהרטו קבדה

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד נעמה ישראל

ב"כ הנאשם: עו"ד לימור זקן

הכרעת דין

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של סחר בסמים. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 23.2.18 בין השעות 13:00-17:00 מכר הנאשם לסוכן משטרתי סמוי 29.97 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס. מוקדם יותר באותו היום הנאשם התקשר לסוכן בנוגע לחוב עבר של הסוכן והוסיף באותה השיחה, כי ימכור לו סמים כאשר ייפגשו. בשיחת טלפון נוספת סיכמו הנאשם והסוכן על כמות של 30 גרם מהסם במחיר של 90 ₪ לגרם. הנאשם נפגש עם הסוכן ברחוב מבצע קדש במבשרת-ציון ומסר לסוכן שקית ובה הסם. הסוכן נתן לנאשם סך של 4,400 ₪, מתוכם 2,700 ₪ תמורת הסם 1,500 בגין חוב שחב הסוכן לנאשם ו- 200 ₪ עבור נסיעות.

2. הנאשם לא כפר במכירת הסמים לסוכן כמתואר בכתב האישום. נטען כי הסוכן היה חייב לנאשם כסף וכי מי שהעלה את הבקשה והרעיון למכירת הסמים, ואף התנה את החזר החוב במכירת הסמים, הוא הסוכן עצמו. ההגנה טענה להדחת הנאשם על ידי הסוכן לביצוע העבירה, ובנוסף להגנה מן הצדק, לנוכח מחדלים בחקירת המשטרה ובשל אי העמדתו לדין של דוד צבי, שהיה לטענתה מעורב נוסף בעסקה.

3. מטעם התביעה העידו הסוכן, מפעילו והחוקר רן כרמלי, שהיה שותף לחלק מהחקירה הסמויה שהתקיימה במהלך הפעלת הסוכן. בנוסף הוגשו הודעת הנאשם במשטרה, הודעות הסוכן, דו"ח מסדר זיהוי שערך הסוכן ביחס לנאשם, הקלטת שיחות של הנאשם עם הסוכן, ההסכם שנערך עם הסוכן, גיליון הרישום הפלילי שלו, רשימת היעדים בהפעלתו, הודעות שנגבו ממנו במהלך ההפעלה ודו"חות ומזכרים שנכתבו על ידי המפעיל וחוקרי משטרה אחרים, פלט שיחות הטלפון של הנאשם וגזר הדין שניתן במשפט שהתנהל נגד דוד צבי בגין מעורבותו באירוע אחר.

עמוד 1

מטעם ההגנה העידו הנאשם עצמו, השוטר גדי לובין, עד תביעה שהתביעה ויתרה על עדותו, והוגשו הודעה שנגבתה מהסוכן טרם החתימה על ההסכם עמו (להלן גם: "עדות הניקיון"), כתב האישום שהוגש נגד דוד צבי בגין מעורבותו באירועים אחרים, חלק מפרוטוקול הדיון בבקשה לחומר חקירה שהוגשה בתיק זה ועיבוד של נתוני התקשורת שהגישה המאשימה.

הערכת העדויות וקביעת עובדות

4. משעה שאין מחלוקת על עצם קיום העסקה למכירת סמים בין הנאשם לסוכן, נותרה מחלוקת מצומצמת הנוגעת לנסיבות גיבוש העסקה, ובמרכזה השאלה האם הסוכן הדיח את הנאשם לביצועה. תמצית טענתה זו של ההגנה היא, כי הנאשם חב לסוכן סכום של כ- 1,500 ₪ במשך תקופה ארוכה והחוב לא הושב. הנאשם פנה לסוכן שוב ושוב ללא הועיל, עד שביום ביצוע העסקה נאות הסוכן להחזיר לו את החוב, בתנאי שהנאשם ימכור לו סמים, וכי הנאשם נאלץ למכור לסוכן סמים, על מנת לקבל את כספו בחזרה.

5. מחלוקת נוספת נוגעת לחלקו ומידת מעורבותו של דוד צבי בעסקה. בעוד שטענת הסוכן היא כי הוא ביקש מדוד צבי טובה, להסיע את הנאשם ממחלף חמד למקום ביצוע העסקה, ההגנה טוענת כי דוד צבי היה חלק מהותי מביצוע העסקה, ותרומתו אינה טכנית בלבד- הסעתו של הנאשם למקום ביצוע העסקה, אלא מהותית- בעצם הפיכתו צד לעסקה.

האם הנאשם הודח לביצוע העסקה על ידי הסוכן?

6. בפתח הדברים אדגיש, כי דוקטרינת "פח יקוש" לא אומצה במשפט הישראלי, ומשכך, ההדחה או השידול כשלעצמם אינם פוטרים את הנאשם מאחריות פלילית על ידי זיכוי מאשמה, אלא עשויים הם, להביא להקלה מסוימת בעונש של הנאשם. עם זאת, פעולתו של הסוכן על רקע טענת ההדחה נבחנת במסגרת "הגנה מן הצדק", המאפשרת לבית המשפט לבטל כתב אישום, כולו או חלקו, במקום בו טעמי הצדק מחייבים זאת. במקרה של סוכן מדיח נבחנת ההגנה מן הצדק בשני מדדים: האחד - אובייקטיבי, הבוחן האם פעלה הרשות באופן שנפל פגם חמור בתהליך. השני - סובייקטיבי, הבוחן את נטייתו הספציפית של הנאשם לבצע עבירה. ראו ע"פ 307/17 **זוננשוילי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 21.3.17). על בסיס אלה ייבחנו להלן הראיות שהובאו לפני.

7. הסוכן, אלעד שטרית, הוא עבריין בעל שתי הרשעות קודמות בעבירות תגרה והחזקת סכין, וכפי שעולה מתוך ת/10 ו-1/ ביצע בעבר גם מספר לא מבוטל של עבירות סחר בסמים בגין הוא לא הועמד לדין, כחלק מהסכם הפעלתו. עדותו בבית המשפט מחייבת התייחסות זהירה, הן בשל מעמדו, הן לנוכח קשיים שעלו מתוכה.

8. קוצר רוחו של הסוכן במהלך העדות ניכר, וגם לאחר שנתתי דעתי לכך שמיהר לסיים את העדות בשל נסיבות משפחתיות מוצדקות שאותן פירט, התרשמתי כי ניסה להתחמק מלהשיב לחלק מהשאלות כדי להימנע מעימות עם סתירות שעלו מתוך העדות. כך למשל, טען תחילה, כי סיכם עם דוד צבי רק על הסעתו של הנאשם אל מקום ביצוע העסקה וביחס לנסיעה חזור הנאשם וצבי הסתדרו ביניהם (עמ' 28 שורה 27; עמ' 31 שורות 22-20), טענה

שסתרה את הנשמע בהקלטת המפגש, לפיו הסוכן אומר לדוד צבי בטלפון להמתין לנאשם (ת/3 קובץ 2) והעד התקשה ליישב את הסתירה (עמ' 31 שורה 28). הסוכן טען כי לא רצה לערב את דוד צבי בעסקה מאחר ומדובר בחבר ילדות, שלא רצה שייפגע (עמ' 31 שורה 31 - עמ' 32 שורה 3) והתקשה ליישב טענה זו עם העובדה, כי חודשים ספורים לאחר מכן הוא עצמו הפליל את דוד צבי במספר עסקאות סמים (עמ' 32 שורה 30). ההסברים שנתן בעניין זה היו כלליים מאוד ומעורפלים. עוד התקשיתי לקבל את הטענה, כי אינו זוכר האם התגורר או ישן מספר לילות בביתו של דוד צבי (עמ' 35 שורה 9 ואילך). בנוסף, על פי עדותו של הסוכן, החוב שחב לנאשם ולאדם נוסף בשם אושר אביטל, נוצר אגב עסקת סמים שבה קיבל מהם הנאשם כסף, אך לא סיפק להם את הסם, עסקה שהסוכן נמנע מלדווח עליה במסגרת "עדות הניקיון" (נ/1). ברם יש לומר בהקשר זה, כי במסגרת עדות זו הסוכן נשאל שאלה קונקרטיות: "מתי היתה הפעם האחרונה שהיית בקשר פלילי עם אושר אביטל" והשיב כי היה זה כשבעה חודשים קודם לכן (נ/1 עמ' 3; ההדגשה אינה במקור) בעוד שהחוב של הסוכן לאושר ולנאשם מקורו בקשר פלילי שנוצר כשנה קודם למסירת עדות הניקיון, כך על פי גרסתו של הנאשם עצמו (עמ' 52 שורה 26), ועל כן ממילא אינו הקשר הפלילי האחרון שהיה לסוכן עם אושר אביטל.

9. על אף הקשיים שפורטו, עדותו של הסוכן תאמה ברובה המכריע את הנשמע בהקלטת שיחת הטלפון בינו לבין הנאשם ואת הנשמע בהקלטת המפגש ביניהם וכן גובתה בפלטי מחקרי התקשורת בין השניים. עדותו אף עולה בקנה אחד בפרטים רבים עם גרסת הנאשם. משכך, אין מדובר בעדות שיש לדחותה על הסף, וניתן לקבוע על בסיסה ממצאים, ככל שלא היתה גיבוי בראיות האחרות. תמיכה זו תימצא, כפי שיפורט בהמשך, במחקרי התקשורת ובהקלטות השיחות בין הנאשם לסוכן.

10. גם עדותו של הנאשם לא עוררה אמון. עדותו בבית המשפט, ובפרט טענת ההדחה היא עדות כבושה; בהודעתו של הנאשם במשטרה (ת/1) הוא הכחיש תחילה כל היכרות עם הסוכן, לאחר מכן אישר קיומה של היכרות שטחית, הכחיש קיום חוב כספי של הסוכן אליו, הכחיש קיום מפגש כלשהו עמו, וממילא הכחיש ביצוע עסקת סמים עמו, הכחיש כי מספר הטלפון שלו הוא אמנם שלו והכחיש כי הקולות הנשמעים בהקלטות ת/3 הם קולו וקול הסוכן.

מנגד, בעדותו בבית המשפט אישר כי הכיר את הסוכן, טען כי הסוכן היה חייב לו סכום של 4,000 ₪ על רקע עסקה בה סיכם עם הסוכן כי הלה ימכור לו סמים, כי הסוכן החזיר לו את החוב לאיטו עד שהועמד החוב על סכום של 1,500 ₪ ומאז במשך שנה הסוכן לא שילם דבר. הנאשם אישר בעדותו את ביצוע עסקת הסמים עם הסוכן וטען כי התקשר לסוכן בניסיון לגבות את החוב אך הסוכן התנה את החזר החוב במכירת סמים, תחילה הוא סירב, אך לאחר שהסוכן אמר לו שאם לא ימכור לו סמים "לא יראה את הכסף", הוא הסכים ומכר לו 30 גרם סמים שקנה לעצמו במחיר הפסד. הנאשם אישר כי מספר הטלפון שהוצג לו בחקירתו במשטרה הוא המספר שלו, שבו השתמש בתקופה הרלבנטית לאישום, ואישר כי הקולות הנשמעים בהקלטות ת/3 הם קולו וקולו של הסוכן.

11. הנאשם הודה כי למעשה שיקר בחקירתו במשטרה. הוא מסר בחקירה ראשית שני הסברים לכך, האחד - מאחר שחשב שהמשטרה רוצה לאסוף ראיות נגד הסוכן ולא רצה להפליל אותו (עמ' 54 שורה 2) והשני - כי עשה כן בעצת עורך דין (עמ' 54 שורה 4). שני ההסברים אינם מהימנים בעיני. הגם שבתחילת החקירה הוזהר הנאשם באופן כללי בביצוע עבירה של סחר בסמים, משורה 122 ואילך בחקירתו, היה הנאשם יכול כבר להבין היטב שמי שנחשד בסחר בסמים זה הוא ולא הסוכן, ואף על פי כן התמיד בגרסתו השקרית. זאת ועוד, בראשית החקירה נשאל

הנאשם שאלות כלליות גם על ידידו אושר אביטל, אך לא הכחיש קשר עמו כפי שהכחיש ביחס לסוכן, הגם שניתן היה לסבור באותה המידה כי המשטרה מבקשת לאסוף ראיות מפלילות גם נגד אושר. בנוסף, אינני מאמינה לנאשם כי עורכת הדין שייעצה לו טרם חקירתו במשטרה, ייעצה לו לשקר. בחקירה נגדית הוסיף הנאשם הסבר שלישי לשקריו במשטרה ואמר שהיה לחוץ, רעב ועייף עקב מעצרו בשעת בוקר מוקדמת (עמ' 54 שורות 24-25). טענה זו סותרת במידה רבה את טענתו כי ביקש להימנע מהפללתו של הסוכן, המלמדת על קור רוח ומחשבה, וכן סותרת את הטענה, כי גרסתו נמסרה על בסיס ייעוץ משפטי שניתן לו.

12. גרסתו של הנאשם בבית המשפט עוררה קשיים גם בהיבטים נוספים, כך למשל, הנאשם סירב לומר מי האיש שתיווך בעסקה שבינו לבין הסוכן (עמ' 56 שורות 16-28), הוא אף התקשה להסביר כיצד היקף וצורת התקשורת הטלפונית בינו לבין הסוכן מתיישב עם טענותיו החדשות. הנאשם טען כי ביום המכירה הסוכן התקשר אליו מספר רב של פעמים והוא ביקש מהסוכן להניח לו מכיוון שהיה טרוד בביקור בבית העלמין (עמ' 53 שורות 12-19). דא עקא, שעיון במחקרי התקשורת (ת/9) מלמד כי באותן שעות ממש גם הנאשם עצמו התקשר אל הסוכן שוב ושוב. לבסוף, לא ברור מדוע אם החליט בסופו של יום הנאשם להיעתר לבקשת הסוכן ולמכור לו סמים, מכר לו אותם במחיר הפסד.

13. מן האמור עולה, כי טענת ההדחה של הנאשם על ידי הסוכן היא טענה כבושה שלא ניתן הסבר סביר לכבישתה, וההסברים שניתנו לכך נמצאו בלתי מהימנים. משכך, כל שנותר הוא שקריו של הנאשם בחקירתו במשטרה והסתירות שעלו בעדותו במשפט, המחזקים את הראיות נגדו.

14. יש להוסיף כי חומר הראיות המוקלט, ובפרט שיחת הטלפון בין הנאשם לסוכן (ת/3 קובץ 1), אינה תומכת בטענת הנאשם כי הסוכן אילץ אותו לבצע את העסקה כדי שישלם את החוב, אלא דווקא בטענת הסוכן כי הנאשם הוא שהתנה את העסקה בתשלום החוב. בשיחה זו נשמע הסוכן פונה לנאשם ושואל אותו: **"כמה אתה רוצה על 30"** והנאשם אומר לו **"ואללה לא יודע אחי, קודם כל תסגור אחי..."**. בשיחה זו הנאשם לא מנסה להתחמק ממכירת הסמים אלא מסכים עד מהרה ואף מתמקח עם הסוכן על המחיר.

15. ההגנה מבקשת להיתלות במחקרי התקשורת שהתנהלה בין הנאשם לסוכן בימים הסמוכים למועד עסקת הסמים, על מנת להוכיח כי הנאשם עשה אינספור ניסיונות ליצור קשר עם הסוכן כדי לגבות את חובו. אכן, מחקרי התקשורת (ת/9) מלמדים על שיחות לא מעטות ותכתובת מסרונים שהתנהלו בין הנאשם לסוכן בשלושת הימים שקדמו למועד העסקה. עם זאת, יש לומר כי לא רק הנאשם הוא שיזם או ניסה ליזום שיחות עם הסוכן אלא שגם הסוכן התקשר לנאשם ושלח לו מסרונים, וחשוב מכך, מחקרי התקשורת הנמשכים עד לכ- 24 שעות לאחר העסקה, מלמדים, כי גם ביום 24.2.17, לאחר השלמת העסקה ופירעון החוב על ידי הסוכן, הנאשם המשיך להתקשר ולנסות להתקשר לסוכן מספר רב של פעמים. מעובדה זו ניתן להסיק כי היקף התקשורת בין הנאשם לסוכן בימים שקדמו לביצוע העסקה, אינו מלמד דווקא על ניסיונות כושלים של הנאשם לגבות את החוב מהסוכן.

16. מכלול הראיות שהוצגו מבסס מעבר לספק סביר את המסקנה כי במסגרת הפעלתו של הסוכן, הוא פנה לנאשם וביקש לרכוש ממנו סמים, באופן שאינו שונה מהתנהלות שגרתית של סוכן משטרתי סמוי. הנאשם הסכים אך ביקש

כי הסוכן יחזיר לו חוב כספי שמקורו בקשר פלילי בין השניים בעבר. השניים נפגשו והנאשם מכר לסוכן כ- 30 גרם קנבוס תמורת 88 ₪ לגרם, דהיינו קצת פחות מ- 2,700 ₪ ובאותו מעמד הסוכן אף שילם לנאשם סך של 1,500 ₪ לכיסוי חוב עבר, וסכום נוסף שגובהו לא ברור, כפי שיפורט בהמשך הדברים.

17. על פי המבחן האובייקטיבי של התנהלות הסוכן ואופן הפעלתו, גם אם ניתן לתת מדוע משטרת ישראל מסכימה לכסות חובות בין עבריינים שיסודם בקשר פלילי, לא מצאתי כי מעשיו של הסוכן כלפי הנאשם חרגו מפעולות שגרתיות שמבצע סוכן אל מול יעדים משטריים ולא מצאתי כי התנהלותו של הסוכן אילצה את הנאשם לבצע עבירה. גם צירוף הקשיים שעלו מהתנהלות מפעיליו של הסוכן ואופן התנהלות החקירה, אשר יפורטו בהמשך, אינו עולה כדי פגם חמור הפוגע בתחושת הצדק. ביחס למבחן הסובייקטיבי יש לומר כי תמליל השיחות שהוקלטו בת/3 בין הנאשם לסוכן, מלמד כי הנאשם נעתר עד מהרה לבקשת הסוכן למכור לו סמים, ועיקר הדין ודברים שהתנהל ביניהם עסק בשאלת המחיר. השיח הטבעי בעניין זה בין השניים מתיישב עם העובדה כי כבר היה ביניהם קשר פלילי בעבר בנוגע לעסקת סמים. בניגוד לטענת הנאשם בעדותו, לפיה אמר לסוכן שמדובר בסמים שקנה לעצמו ב- 100 ₪ לגרם ומוכר לו אותם ב- 90 ₪ לגרם (עמ' 53 שורות 19-20), בהקלטה נשמע הנאשם נוקב מיד במחיר 90 ₪ ("9") מבלי שאומר שמדובר בסמים שנקנו לשימוש עצמי, ולאחר התמקחות עם הסוכן מסכמים על 88 ₪ לגרם ("8/8").

לפיכך, התנהלות הסוכן וצוות החקירה אל מול הנאשם אינה מקימה הגנה מן הצדק המצדיקה את ביטול כתב האישום או את זיכויו של הנאשם.

חלקו של דוד צבי

18. עיקר טענת ההגנה בעניין זה היא כי הסוכן שילם לדוד צבי כדי ש"יביא" את הנאשם לעסקה, לא רק במובן הטכני של הסעה, אלא גם במובן המהותי של הפיכתו של הנאשם לצד לעסקה. לטענה זו אין כל ראיה שתתמוך בה בחומר הראיות שהוצג, ולמעשה טענה זו נסתרת גם מתוך השיחה שהוקלטה ובה הסוכן מסכם את הפרטים עם הנאשם, ובעיקר מתוך הקלטת המפגש בין השניים, שבה הסוכן נשמע כשהוא סופר ומוסר לנאשם סכום של 4,400 ₪

19. דוד צבי לא הובא לעדות, הגם שההגנה ניסתה לאתרו, אף בסיוע התביעה, ובנסיבות אלה לא ניתן לזקוף את ההימנעות מהעדות לחובת מי מהצדדים.

20. הסוכן עצמו הכחיש את הטענה כי דוד צבי היה חלק מהותי בעסקה. יתרה מכך - גם הנאשם עצמו לא טען בשום מקום בעדותו, כי לדוד צבי היה חלק מהותי בגיבוש העסקה. לטענת הנאשם, הוא פגש את דוד צבי פעמיים בחיים - בפעם הראשונה כשהסיע אותו למקום העסקה ובפעם השנייה במעצר (עמ' 57 שורות 6-7). הוא לא הכיר אותו לפני כן, וכל הקשר שלו עם דוד צבי היה קשר של נהג עם נוסע (עמ' 54 שורות 6-9; עמ' 57 שורות 6-9). ויודגש, הנאשם לא טען כי דוד צבי שכנע או אילץ או הדיח אותו להסכים למכירת הסמים.

21. אין חולק כי דוד צבי לא נכח במקום בזמן ביצוע העסקה, ולא הובאה כל ראיה לסתור את טענת הסוכן כי דוד צבי עשה לסוכן מחווה של הסעת הנאשם למקום ביצוע העבירה. ייתכן שהעובדה שדוד צבי הסיע את הנאשם ביועו שמסיע אדם הסוחר בסמים לבצע עסקת סמים מקימה עבירה. עם זאת, העובדה כי דוד צבי לא הועמד לדין על מעשיו אלה, אינה מקימה הגנה מן הצדק המצדיקה את ביטול כתב האישום, בפרט על רקע העובדה, כי במסגרת אותה הפעלה של הסוכן דוד צבי הועמד לדין בגין שלוש עבירות של סחר בסמים מסוג קוקאין וקנבוס בכמויות לא מבוטלות, ונידון לעונש מאסר בן שמונה- עשר חודשים.

22. לא הוכח כי הסוכן סיכם עם דוד צבי מראש שיקבל תמורה כלשהי בעבור הסעתו של הנאשם למקום ביצוע העסקה, והאמור בת/3 תומך דווקא בטענת הסוכן לפיה הוא רצה לשלם לנאשם סכום מדויק עבור הסמים ולקבל בחזרה עודף. דא עקא, שלנאשם לא היה עודף, ולכן הסוכן אמר לנאשם שיעביר את העודף לדוד צבי תמורת הדלק ששימש לנסיעה.

23. כאן המקום לציין כי כל הסכומים שמסר הנאשם לסוכן נמסרו לו על ידי משטרת ישראל, וכפי שעלה מתוך חומר הראיות, קיים פער לא מוסבר בין סכום הכסף שנמסר לסוכן לבין גובה החוב ומחיר הסמים. מחומר הראיות עולה, שכאשר הסוכן יצא לפגישה עם הנאשם, הוא קיבל ממפעילו סך של 4,400 ₪. אין חולק כי סכום זה אינו הסכום שהיה הסוכן אמור להעביר לנאשם, ואשר כלל סך של 1,500 ₪ על חשבון החוב ו- 2,640 ₪ על חשבון הסמים, וביחד - 4,140 ₪. הסוכן טען כי הנאשם היה צריך להחזיר לו עודף של כ- 50 ₪, ומאחר ולא היה לו עודף, הוא ביקש מהנאשם שימסור את העודף לדוד צבי תמורת ההסעה. הסוכן התקשה להסביר את החישוב, ואולם עמד על כך כי נתן לנאשם את כל הכסף שהביא עמו. גם המפעיל התקשה להסביר מדוע נתן לסוכן סכום של 4,440 ₪. עם זאת, לא מצאתי כי ההפרש שאותו איש לא יכול היה להסביר, הוא סכום שנועד לתשלום מראש עבור צבי, שכן טענת הסוכן כי מסר לנאשם את כל הכסף שהביא עמו, מגובה בדברים הנשמעים בהקלטה ת/3, שם נשמע הסוכן סופר את כל הסכום, סך של 4,440 ₪ ומוסר אותו לנאשם. המסקנה היחידה האפשרית היא כי הסוכן וגם המפעיל טעו בחישוב הסכום שיש לשלם לנאשם, והמפעיל צייד את הסוכן בסכום עודף של 200 ₪.

24. סיכומם של דברים, לא מצאתי כי ההימנעות מהעמדתו של דוד צבי לדין בגין הסיוע שהושיט לכאורה לנאשם בכך שהסיע אותו למקום ביצוע עסקת הסם, מקימה הגנה מן הצדק המצדיקה ביטול כתב האישום.

ניהול החקירה וטענות בדבר מחדלי חקירה

25. בפתח הדיון בעניין זה ראוי להזכיר כי גם מפעילו של הסוכן, רנ"ג קינן וגם החוקר רס"ב גדי לובין התקשו לזכור פרטים מהחקירה, והמפעיל לא זכר כמעט דבר מפרטי המפגשים עם הסוכן ביחס להפעלתו כלפי הנאשם. הדבר בהחלט מתקבל על הדעת לנוכח הזמן שחלף ועיסוקם השגרתי של העדים בעניינים שעליהם העידו. את חלוף הזמן ניתן לזקוף לחובת ההגנה, אשר ביקשה לדחות את הדיונים שוב ושוב כדי למצות משא ומתן שניהלה עם המאשימה, וכך קרה שהעדויות נשמעו כמעט שנתיים לאחר ההפעלה והחקירה.

26. התנהלות המשטרה לגבי סכום הכסף שנמסר לסוכן, ובפרט העובדה שהוצאות הכספים לא תועדו ברישומים

מדויקים מצערת בהיבט של התנהלות אחראית ביחס לכספי ציבור. לא הצלחתי לקבל הסבר מדוע הסוכן קיבל סכום כסף גבוה מהסכום שעליו סוכם בעסקה, אבל לא התרשמתי שהדבר נובע מהרצון של המפעיל להסתיר את ייעודו של הסכום העודף.

27. גם התנהלות החוקרים במהלך החקירה לוותה בתקלות. כך למשל, מתוך עדותו של רן כרמלי, ניתן להבין כי הוא לא ממש דייק ברישומים שערך, השמיט פרטים, טעה בשעות שנרשמו כשעות גביית ההודעה (עמ' 48 שורה 16; עמ' 49 שורה 11 - עמ' 50 שורה 19). הדבר הוביל לכך שכדי לדעת למשל אילו מההודעות ת/18 ות/19 נגבתה קודם, יש להניח הנחות (אף אם מבוססות למדי) ולא ניתן להסתמך בפשטות על הכתוב.

28. אף על פי כן, לא ראיתי בתקלות אלה, גם לא בהצטברותן, ככאלה שהיה בהן כדי לפגוע בהגנת הנאשם או באפשרותו של בית המשפט לערוך בירור יסודי של התשתית העובדתית. משכך, לא מצאתי כי הן מקימות הגנה מן הצדק.

סיכום

29. הוכחו מעבר לספק סביר העובדות המבססות את העבירה שיוחסה לנאשם בכתב האישום, ולא הוכח כי קמה לו הגנה מן הצדק.

30. לנוכח האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירת סחר בסמים המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ט, 28 אפריל 2019, במעמד הצדדים